

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Tribunale di Bolzano (Italija) 19. junija 2009 — kazenski
postopek zoper Martho Nussbaumer**

(Zadeva C-224/09)

(2009/C 205/42)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Bolzano

Stranka v kazenskem postopku v glavni stvari

Martha Nussbaumer

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali nacionalna zakonodaja, kakršna je zakonska uredba št. 81 z dne 9. aprila 2008, zlasti ureditev iz njenega člena 90(11), v delu, v katerem za zasebne projekte, za katere ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, določa odstopanje od obveznosti, ki je sicer naložena naročniku ali nadzorniku projekta, da za gradbišče, na katerem je navzočih več izvajalcev, imenuje koordinatorja za pripravljalno fazo projekta iz odstavka 3 te določbe, ne glede na presojo o naravi del in posebnih nevarnostih, ki so navedene v Prilogi II k Direktivi 92/57/EGS z dne 24. junija 1992, krši ureditev iz člena 3 te direktive ⁽¹⁾?
- 2) Ali nacionalna zakonodaja, kakršna je zakonska uredba št. 81 z dne 9. aprila 2008, zlasti ureditev iz njenega člena 90(11), krši ureditev iz člena 3 Direktive 92/57/EGS z dne 24. junija 1992 v zvezi z obveznostjo naročnika ali nadzornika projekta, da v vsakem primeru imenuje koordinatorja za fazo izvajanja del na gradbišču ne glede na vrsto del, torej tudi če gre za zasebne projekte, za katere ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, ki pa lahko vključujejo posebne nevarnosti, navedene v Prilogi II k direktivi?
- 3) Ali člen 90(11) zakonske uredbe št. 81 z dne 9. aprila 2008 v delu, v katerem določa obveznost koordinatorja za fazo izvajanja del, da za zasebne projekte, za katere ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, sestavi varnostni načrt samo takrat, kadar se v fazi izvajanja projekta izvajalci, ki so mu bila dela sprva oddana, pridružijo dodatni izvajalci, krši člen 3 Direktive 92/57/EGS z dne 24. junija 1992, ki nalaga obveznost imenovanja koordinatorja za fazo izvajanja ne glede na vrsto del in ki izključuje možnost odstopanja od obveznosti sestave varnostnega ter zdravstvenega

načrta, če gre za delo, ki vključuje posebne nevarnosti, navedene v Prilogi II k direktivi?

⁽¹⁾ UL L 245, str. 6.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Giudice di pace di Cortona (Italija) 19. junija 2009 —
Joanna Edyta Jakubowska proti Alessandro Maneggi**

(Zadeva C-225/09)

(2009/C 205/43)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Giudice di pace di Cortona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Joanna Edyta Jakubowska

Tožena stranka: Alessandro Maneggia

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba člene 3(g), 4, 10, 81 in 98 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, kakršna je ta iz členov 1 in 2 zakona št. 339 z dne 25. novembra 2003, ki vnovič uvajata nezdržljivost opravljanja odvetniškega poklica z javno funkcijo za javne uslužbence, zaposlene s krajšim delovnim časom, in ki tem, čeprav so usposobljeni za opravljanje odvetniškega poklica, onemogočata opravljanje njihovega poklica ter določata, da morajo biti izbrisani iz razvida odvetnikov z odločbo pristojnega sveta odvetniške zbornice, razen če se javni uslužbenec odloči, da bo prekinil delovno razmerje?
- 2) Ali je treba člene 3(g), 4, 10 in 98 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, kakršna je ta iz členov 1 in 2 zakona št. 339 z dne 25. novembra 2003, ki vnovič uvajata nezdržljivost opravljanja odvetniškega poklica z javno funkcijo za javne uslužbence, zaposlene s krajšim delovnim časom, in ki tem, čeprav so usposobljeni za opravljanje odvetniškega poklica, onemogočata opravljanje njihovega poklica ter določata, da morajo biti izbrisani iz razvida odvetnikov z odločbo pristojnega sveta odvetniške zbornice, razen če se javni uslužbenec odloči, da bo prekinil delovno razmerje?

- 3) Ali je treba člen 6 Direktive Sveta z dne 22. marca 1977 o učinkovitem uresničevanju svobode opravljanja storitev odvetnikov (77/249/EGS) ⁽¹⁾ v katerem je določeno, da lahko „[v]saka država članica [...] odvetnike, ki so redno zaposleni v javnem ali zasebnem podjetju, izključi iz opravljanja dejavnosti v zvezi z zastopanjem tega podjetja v sodnih postopkih, če odvetnikom s sedežem v tej državi ni dovoljeno opravljati teh dejavnosti“, razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta iz členov 1 in 2 zakona št. 339 z dne 25. novembra 2003, ki vnovič uvajata nezdružljivost opravljanja odvetniškega poklica z javno funkcijo za javne uslužbenke, zaposlene s krajšim delovnim časom, in ki tem, čeprav so usposobljeni za opravljanje odvetniškega poklica, onemogočata opravljanje njihovega poklica ter določata, da morajo biti izbrisani iz razvida odvetnikov z odločbo pristojnega sveta odvetniške zbornice, razen če se javni uslužbenec odloči, da bo prekinil delovno razmerje, kadar se taka nacionalna ureditev uporablja tudi za odvetnike, ki so zaposleni in opravljajo odvetniško dejavnost v skladu s svobodo opravljanja storitev?
- 4) Ali je treba člen 8 Direktive 98/5/ES ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarj 1998, v katerem je določeno, da „odvetnik, registriran v državi članici gostiteljici, pod poklicnim nazivom iz svoje matične države lahko opravlja poklic kot redno zaposleni odvetnik pri kakem drugem odvetniku, združenju ali odvetniški družbi ali pri javnem oziroma zasebnem podjetju v obsegu, ki ga država članica gostiteljica dovoljuje za odvetnike, registrirane pod poklicnim nazivom, ki se uporablja v tej državi“, razlagati tako, da se ne uporablja za odvetnika, ki je zaposlen v javni upravi s krajšim delovnim časom?
- 5) Ali splošni načeli prava Skupnosti o varstvu legitimnih pričakovanj in pridobljenih pravic nasprotujeta nacionalni ureditvi, kakršna je ta iz členov 1 in 2 zakona št. 339 z dne 25. novembra 2003, ki vnovič uvajata nezdružljivost opravljanja odvetniškega poklica z javno funkcijo za javne uslužbenke, zaposlene s krajšim delovnim časom, in se uporabljata tudi za odvetnike, ki so bili ob začetku veljavnosti navedenega zakona št. 339 iz leta 2003 že vpisani v razvide odvetnikov, če je v členu 2 predvideno samo krajše obdobje moratorija na obvezno izbiro med zaposlitvijo in opravljanjem odvetniškega poklica?

⁽¹⁾ UL L 78, str. 17.

⁽²⁾ UL L 77, str. 36.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale ordinario di Torino (Italija) 22. junija 2009 — Antonino Accardo in drugi proti Comune di Torino

(Zadeva C-227/09)

(2009/C 205/44)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale ordinario di Torino

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronnicca Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponzo, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Riso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Tožena stranka: Comune di Torino

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba [člene 5, 17 in 18 Direktive Sveta 93/104/ES z dne 23. novembra 1993 o določenih vidikih organizacije delovnega časa] razlagati tako, da so primerni za neposredno uporabo v nacionalni ureditvi — ne glede na to, ali je bila ta direktiva formalno prenesena v notranji pravni red, oziroma ne glede na notranje predpise, ki omejujejo njeno uporabo samo za določene poklice — in za spor, ki se nanaša na posredovanje socialnih partnerjev v skladu z navedeno direktivo?
2. Ali mora nacionalno sodišče ne glede na to, ali obstaja tak neposreden učinek, vsekakor uporabiti direktivo, ki še ni bila prenesena v notranji pravni red ali ki je že bila prenesena, vendar se zdi, da njeno učinkovanje izključujejo notranji predpisi, kot merilo razlage notranjega prava in zato kot podlago za rešitev morebitnih dvomov v zvezi z razlago?